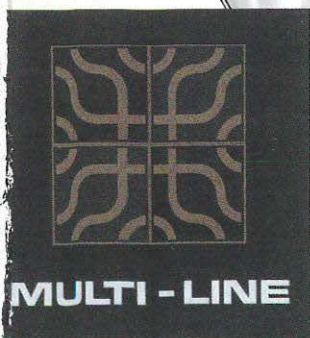
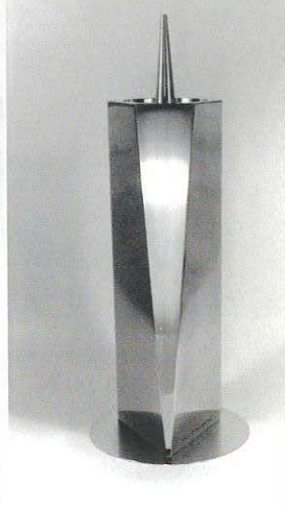

50 års
Jubilæums-
udstilling
Rundetaarn

Jørgen
Dahlerup

Sølv
Design
Skulptur

50 års Jubilæumsudstilling Jørgen Dahlerup Sølv og Design

6.-28. oktober 2001

Udgivet med støtte
fra VELUX FONDEN

Redaktion
Jørgen Dahlerup
Martin A Dahlerup

Tekst af Jacob Thage
Jørgen Dahlerup

Grafisk opsætning
Martin A Dahlerup
Trykt af
Bramsted Grafik aps

Registreret Navnestempel

D DAHLERUP
DENMARK
DAHLERUP STERLING

Fotografer

Ib Andersen 44
Georg Jensen Sølvsmide 50
Jonas forside, 9, 7, 11, 15, 17, 51
Cecilie Holbek 52

Tak til udlånere for velvillig imødekommenhed.

Hendes Majestæt Dronning Margrethe II og Hans Kongelige Højhed Prins Henrik.

Kunsthindustrimuseet i København

Valfartskirken i Øm, Vor Frue Kirke, Silkeborg, Biskop Czeslaw Kozon, Sankt Knud Lavard Lyngby Lioba Kloster, Prælat Lars Messerschmidt, Sankt Therese Hellerup, Sankt Vincent Søstrene, Den Hl. Families Kirke Birkerød, Pastor Hans Esmark Hillerød, Sankt Ansgars Kirke Kbnh., Sankt Josephs Søstrene, Pastor Thomas Birkheuser, Avedøre Kirke, Skt. Mikkel Kirke Slagelse, Skt. Jørgens Kirke, Næstved, Tagensbo Kirke, København, Stenløse Kirke, Løjt Kirkeby Kirke, Ullerød Kirke Hillerød, Karlslunde Strandkirke, Bording Kirke, Kokkedal Kirke, Hersted Vester Kirke, Fauerholt Kirke, Skt. Jørgen Kirke Aabenraa, Tinglev Kirke, Skt. Jacobi Kirke Varde, Vindinge Kirke, Budolfi kirke, Aalborg, Lyne Kirke, Kollund Kirke, Hampen Kirke, Rønnebæk Kirke, Helnæs Kirke, Vedtofte Kirke, Genner kirke, Jakobskirken, Roskilde; Hvidovre Kirke, Stavnsholtkirken Farum, Uvelse kirke, Hammer kirke, Horsens kirke ved Aalborg, Nørre Løgum kirke, Hillerød kirke, Kornum kirke, Torstrup kirke, Rødhus kirke, Jordløse kirke, Våbensted kirke, Tersløse kirke, Nørrevangskirken, Vekso kirke, Gording kirke, Solvang kirke Amager, Ubberud kirke, Slagslunde kirke, Havrebjerg kirke, Grundtvigskirken, Esbjerg, Sønderholm kirke, Sognepræst Ole Volfing Sønderholm, Frejlev kirke, Skovby kirke, Agendrup kirke, Bjolderup kirke.

Forside: Ib Hjorths forældre gav deres søn en kalk i anledning af præstevielsen.

Jeg lavede den med foden i sortbruneret jern, som symbol på det jordiske og koppen i sølv indvendig forgyldt. Et kristusmonogram i guld og en guldring på skaftet med teksten: UT UNUM OMNES SINT.

Sølvmedalje

SVENDEPRØVE 1951

Opgaven til mit svendestykke lød: "tegn og fremstil et barok stegefad". Det meste af læretiden lavede jeg stilkopier, så jeg tegnede derfor 4 variationer, hvoraf en blev udvalgt. Bakker og fade bliver "spannet" = at smede bunden så den bliver plan og stram, det hører til det sværeste i faget. Men først filer jeg en profil i et værktøj "sækjern" hvor igennem der trækkes en sølvskinne, der bukkes i en træklods efter tegningen, skæres til og med jernklemmer sættes på en udskåret sølvplade, og sølvloddes hele vejen rundt, derefter optegnes den ovale kumme, der dybes ned i flere omgange på kanten af en speciel ambolt og med udglødninger ind i mellem. Fadet måler 50 x 34 cm. dybde 3,5 cm. og vægt 1.650 g. og blev udført i november 1951 på 85 timer.

Design for 1000 år

af Jørgen Dahlerup

Sølv er et af de smukkeste metaller. Det har fantastiske egenskaber og en særlig placering i vores kultur. Det kan, uden begrænsninger, formes til de dejligste smykker og korpussarbejder. Det benævnes ædelmetal, fordi det ikke nedbrydes af luftens ilt, og selv om det har ligget i jorden i flere tusinde år, er det ikke tæret på nogen måde.

Som mange andre steder i verden, bruger danske kirker sølv til deres gudstjenester, her i landet er det endda påbudt ved lov. Endvidere er der den smukke tradition, at kirkerne beholder deres altersæt så længe som muligt. Da sølv er uforgængeligt styrker det troens viderførelse. Kirken kasserer ikke det gamle sølv som umoderne, men bevarer det som klenodie. Det ældste sølv er stadig i brug efter 700 år. Et andet fortrin sølvet har er, at det er stemplet. Det var betalingsmiddel i 15-1700-tallet og blev slået til mønt. Korpussølv blev solgt efter vægt. Selv da det ikke mere var betalingsmiddel, bevarede man stempellogen med mester- og lødighedsstempel, der stadig er gældende. Det kan have betydelig værdi, fordi det kan formidle den historiske interesse, da det sandsynligvis kan findes i kirkerne om 1000 år. Mens der i det nye kirkesølv ligger en stor opgave i at skabe kunstnerisk kvalitet forenet med funktionel design, så ligger der i det antikke sølv et krav om teknisk forståelse for at bevare de kunstneriske værdier. På udstillingen vises en række af mine værker: 2-300 stk. kirkesølv/messing indsamlet fra hele landet, samt tegninger, modeller, værktøjer og industriel design i produktion.

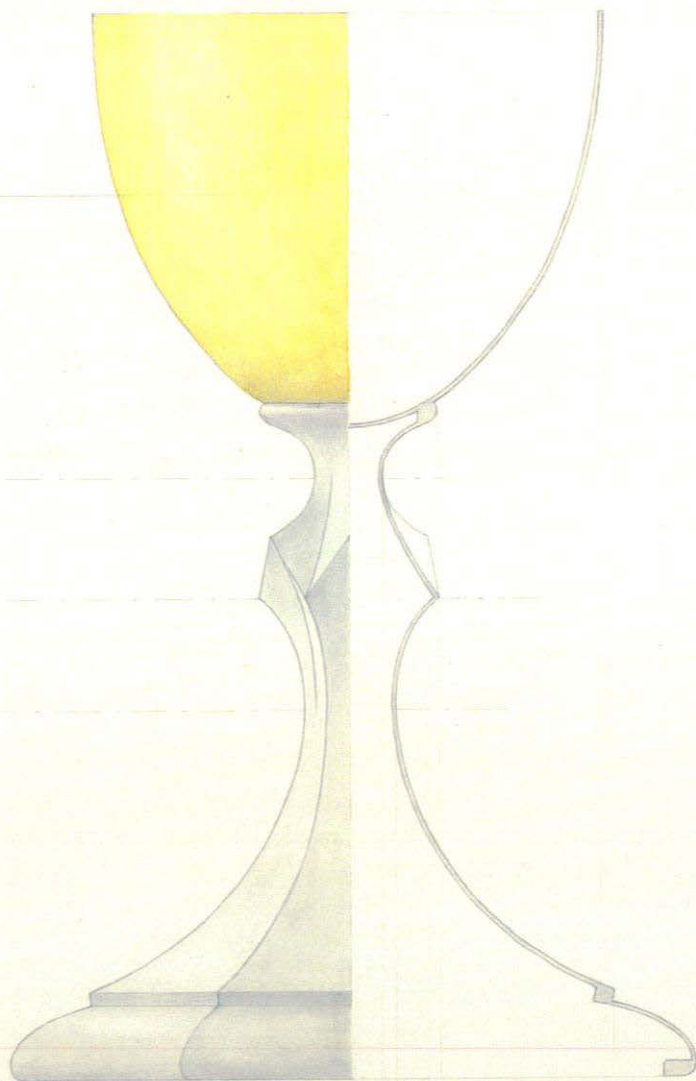
KUNSTHÅNDVÆRKERPRISEN

Bronzemedalje 1952

Årets opgave til Kunsthåndværkerprisen 1952 lød på en stage med hank. På de lange cykelture fra hjemmet i Virum til værkstedet i København, tænkte jeg meget på hvordan en sådan stage kunne se ud. En sen aften hjem fra Teknisk Skole, ud for Sorgenfri Slot, husker jeg hvordan ideen pludselig kom, og med store armbevægelser tegnede jeg konturen i luften foran mig. Bronzemedaljen jeg fik tildelt er en af de smukkeste medaljer jeg har set, langt finere formet end sølvmedaljen. Sølvstagen fik jeg også lov til at smede en gang til, og den blev solgt fra Dragsteds butik i Bredgade.

ALTERKALK

ØM-KALKEN 1952 katolsk

Mit første selvstændige bestillings-arbejde er en katolsk alterkalk, disk og ciborium til Øm valfartskirke ved Silkeborg, hvor Danmarks Unge Katolikker byggede et lejrcenter i 1948 med et lille kapel. I 1951 kom en landsindsamling af gammelt sølv til fremstilling af de hellige kar. Som 4.års lærling blev jeg bedt om at tegne og fremstille en kalk, en disk og et ciborium [brødkalk].

Jeg lånte Dragsteds værksted en eftermiddag og smeltede det indsamlede ud i 5 barrer, der blev prøvet hos Statsguardejnen. De tre bedste valsede jeg ud. En del af det blev sendt til trykkeren, der gav grundformen. Der var meget arbejde efter fyraften, men i Påsken 1952 blev de konsekreret [indviet] og taget i brug. De blev helforgylt på grund af svovldampe fra Mossø. Først senere kom den rigtige valfartskirke [Marias rene Hjerte], hvor Pave Johannes Paul II læste messe under sit besøg i Danmark 1988.

Det kan undre at jeg har tegnet kalken i ny-gotisk stil, men dengang kendte jeg ikke andet, bortset fra tysk modernisme hvor de havde en alt for lille og klumpet fod, og lige så meget ude af proportioner, som de italienske kalke med meget lille kop på en 30cm høj snørklet stilk. Da jeg ikke kender andre, der har lavet katolsk kirkesølv i Danmark, har jeg i de forløbende 50 år, efter Øm-kalken, sat den stil jeg mener hører den nye tid til.

Omaha

Jørgen Dahlerup

af Jacob Thage

Der har altid i design-begrebet ligget en eksklusivitet, der ikke kun er betinget af materialevalg og bearbejdning, men også af det ekstra led som den særlige udformning medfører. Det kan synes uretfærdigt, at en mere brugervenlig adgang til tingene samtidig gør dem økonomisk tungere og socialt differentierende. At anlægge en retfærdighedsbetragtning forudsætter naturligvis at man mener at æstetisk og funktionsmæssigt bevidst udformede brugsting udgør en livskvalitet. Men ligesom mærkevaren har også designet givet status og udsender signaler om personlige valg relateret til samfundsmæssige tilhørsforhold, formåen og holdninger. Selv for de ting som er formgivet med masseproduktion for øje, den industrielle design, har der med få undtagelser altid været en social barriere.

8

Og når designet kommer bredt ud, bliver det uden det gedigne præg som op gennem det 20'ende århundrede var et af designets adelsmærker. Det bliver ofte "moderne" for det modernes skyld, design-begrebet reduceres til en tom cliché.

I det offentlige rum, der hvor institutionerne råder, optræder undtagelserne både for den sociale nivellering og design-begrebets udhuling hyppigere. Ikke blot er der oftere råd, men også en tradition for at det fælles skal være ordentligt udført og udformet. Mest tydeligt er det måske i den kristne kirke, selvom det måske er forbigået de flestes

SCT. VINCENT SØSTRENE HELSINGØR CIBORIUM 1963 katolsk

Et lykkeligt samarbejde med maleren, grafikeren og sølvgravøren Erik Lagoni Jacobsen. Dels har vi rejst sammen i Italien og Grækenland, og dels har vi ofte set hinanden på Akademiet, hvor Erik gik på grafisk skole og jeg på Akademiets nye designskole. Jeg spurgte Erik om han ville lave en grafisk frise på en sølvplade, som jeg kunne bukke rundt som en udsmykning på et ciborium. Jeg havde samtidig fået ordre på en alterkalk og disk til Sct. Vincent Søstrene. Jeg havde gjort mig nogle tanker og fortalte Erik om billedformen i Jesu historie: "Den skal læses fra venstre til højre, hvor menneskene står som bogstaver i teksten og giver historien udtryk, med deres bevægelser og attitude". Erik tilføjede det en meget flot dimension med perspektivisk dybde. Erik Lagoni Jacobsen døde sidste år.

opmærksomhed. Men det er her hvor de fleste danskere stadig er født medlemmer at designet anvendes og kan opleves mest gennemført og uden rangs anseelse.

I kirken har kostbare ting skabt til Guds ære været en del af den pragt, menigmand har fået del i ved gudstjenesten. Dels som en underbyggeise af æresfrygten for de hellige handlinger, dels som en påmindelse om, hvad der ventede den enkelte efter jordelivets kamp for det daglige brød. I dag er begrundelsen for at anvende smukt forarbejdede ædelmetaller nærmere knyttet traditionen, den samme der binder størsteparten af danskerne til de kirkelige handlinger. Og i takt med udflytninger og skabelsen af nye byområder og sogne, opførtes nye kirker med nyttegnet inventar. Her er tradition, funktion og moderne formgivning samlet under ét tag. Også når gammelt inventar udskiftes, ofte efter mange hundrede års brug, har kirken generelt bestræbt sig på at finde erstatninger med samme holdbarhed. Fra altre og døbefonte til alterstager og kalke. Det er først og fremmest i det sidste, i kirkens brugssølv, at Jørgen Dahlerups væsentligste indsats har ligget.

Op gennem det 20.århundrede forsvandt flere og flere af de traditionelle sølvsmedjer. Stigende timelønninger, ændrede forbrugsvaner og udjævning af indkomster reducerede sammen med import fra udlandet antallet af lærepladser i de smedjer, der var grundlagt i 1900-tallet. De få sølvsmedjer

SANKT LIOBA KLOSTER RØGELSESKAR 1958

Røgelse eller virak, betyder hellig røg, og symbolikken er den opstigende bøn, eller tilbedelsens tegn. - Jeg har selv som dreng betjent røgelseskar, og kender brugen og funktionen. Da jeg senere fik opgaven at tegne og fremstille et røgelseskar, blev brugsværdien og de tekniske funktioner gennemarbejdet efter egne erfaringer. Det var Mogens Ballins yngste datter, der iøvrigt var priorinde på klosteret på det tidspunkt, der gav mig opgaven. Ved pavebesøget i Danmark i 1988 var det netop dette røgelseskar Paven betjente sig af, både på Åsebakken og i Valfartskirken i Øm ved Silkeborg, som billedet viser.

der oplevede nogen grad af succes, var de primært eksportbaserede som Georg Jensen, Ewald Nielsen og Hans Hansen, der havde basis i moderne sølv. Da Jørgen Dahlerup kom i lære, var det hos Hofjuveler og Hofguldsmed A. Dragsted, der var blevet grundlagt i 1854 hvor Arent Nicolai Dragsted fik borgerskab i København. Firmaet var i 1923 blevet delt mellem Arents børnebørn Aage, der fik guldsmedjen og butikken i Bredgade og Einer, der under eget navn drev sølvsmedjen videre. Den blev nedlagt i 1960'erne og værktøjet bliver i dag anvendt i Nationalmuseets Bevaringsafdeling i Brede. Da Aage Dragsted døde i 1942, videreførte sønnerne Arent og Ove firmaet, som de i 1947 udvidede med en ny sølvsmedje. Her begyndte Jørgen Dahlerup som arbejdsdreng i 1947 og fik læreplads året efter. I 1951 blev han udlært som den første sølvsmedesvend i firmaet siden 1923. Han fik højeste karakter og konkurrerede om Kunsthåndværkerprisen, hvor han fik bronzemedalje. A. Dragsted var en af de få tiloversblevne virksomheder af sin art. Det var en traditionel sølvsmedje, der fremstillede bordsølv i de samme former som man havde gjort det siden grundlæggelsen, kaffe- og teservicer, fade og dækketallerkener i rokokostil, alt sammen med håndhævdelse af det traditionelle håndværks dyder. Både overordnet og i detaljen skulle smedjen stadig måle sig med tidligere tider. Men samtidig var nye tider også ved at indfinde sig; dels i erkendelse af det voksende marked for moderne sølv, dels fordi smedjen havde et ry for at lave

SANKT JOSEPH SØSTRENE

ORDENSKORS SIDEN 1970

Efter det andet Vatikanerkoncil i 1962-65 måtte nonner gå i civilt tøj. Sankt Joseph Søstrenes tidligere store ordenskors skulle derfor udskiftes. Det var et trækors med en støbt figur, der var skæmmet af total nedslidning.

Forinden havde jeg været på studierejse i Ægypten og set nogle relieffer hvor figurerne var hugget ind i en plan flade. [normalt hugger man baggrunden ud, så motivet springer frem]. Den ægyptiske teknik benyttede jeg til Sct. Joseph Søstrenes nye ordenskors i sølv. Figuren blev præget dybt ned i sølvet med en fin stregtegning i bunden, der er oxyderet og holder sig blank ved daglig brug.

Jeg viser Kristus som den sejrende, uden tornekrone eller sårmærker, som netop er det kristusudtryk som Sankt Joseph Søstrene forholder sig til. Der er solgt 4000 i godt 30 lande. I de senere år har jeg lavet en ny produktion i en mindre udgave og med knap eller kæde, som søstrene kan bruge som smykke, f.ex. på overtøj, men det store oprindelige sølvkors er det man får når man indtræder i ordenen.

fremragende håndværk. Arkitekter som Erik Herløw, Tove og Edv. Klindt-Larsen m.fl. var begyndt at bruge smedjen som producent af deres moderne sølv og som svend udarbejdede Jørgen Dahlerup modeller efter arkitekternes tegninger.

Det var anderledes arbejde end på resten af smedje, som i den skærpede konkurrence tildelte nøje afmålt tid til hvert enkelt arbejde. Det var en del af en kreativ proces Jørgen Dahlerup hermed indgik i, og dermed kom den unge sølvsmed ind i det opbrud dansk sølv var ved at gennemgå i 50'erne. Da han i 1951 var udlært som svend, stod han som mange andre unge kreative sølvsmede på den ene side overfor smedjernes krav om serieproduktion afgivne arbejder, på den anden en stigende bevidsthed om sølvets skulpturelle muligheder. For Jørgen Dahlerup gik vejen frem over Kunstakademiets billedhuggerskole, hvor han var elev fra 1955-60. Hos professor Gotfred Eickhoff lærte han med egne ord "at se". Eickhoffs gentagne formaning om "at se hvad det er De tegner" betød for Dahlerup at forstå formen, at få føling med det tredimensionelle. Til alle sine sølvarbejder udfører han fint perspektiverede tegnede forlæg, skarpe og præcise i formen. Men Jørgen Dahlerup bliver ikke billedhugger. Sideløbende med Kunstakademiet fortsætter han de selvstændige arbejder han nærmest ved et tilfælde var gået i gang med i 1952, som nyudlært sølvsmed. Han deltog i det katolske ungdomsarbejde og som den eneste

SANKT ANSGAR RELIKVIESKRIN 1971

Et relikvie skulle bruges i Bremen, hvortil jeg blev bedt om at lave et skrin.

Basis blev en moseegsklods med sølvtag og 4 ruder. En lille stykke hjerneskal af Sankt Ansgar blev bundet med sølvtråde og forsejlet. På låget blev graveret S.

Ansgar efter forlæg tegnet af Benjamin Dahlerup [min far] og med teksten:

"EPISCOPUS BREMENSIS SANCTUS
ANSGARIUS APOSTOLUS
SEPTENTRIONIS.

Skrinet blev aldrig sendt og findes stadig i Sct. Ansgars Kirke i København.

sølvsmed blev han bedt om at udføre alterkalk og ciborium til det nye katolske lejrcenter i Øm, hvor senere Valfartskirken "Marias rene Hjerte" blev opført. I 1955 laver han alterkalk og patene til Sankt Knud Lavards kirke i Lyngby. Hvor den første alterkalk er et mere traditionelt næsten gotiserende arbejde, er allerede den anden kalk renere i formen og viser den kærlighed til materialet, som bliver et af hans karakteristika. Ud over Kristi monogram er den eneste ornamentik et stiliseret kløverblad i stilken indfældet mellem to stykker elfenben.

Jørgen Dahlerup har som andre af vore store sølvsmede, f.eks. Georg Jensen, forenet den praktiske håndværksmæssige baggrund med en efterfølgende kunstnerisk uddannelse. Det er en blanding, der måske mere end noget andet har præget dansk formgivning fra slutningen af 1800-tallet og frem. Men Jørgen Dahlerup er også et barn af Dansk Design æraen, som dyrkede det rene materiales muligheder. I træ, glas, porcelæn, sølv og andre metaller blev decorationen fundet i materialets iboende ornamenter og spejlinger og ikke mindst de mange muligheder for at variere overfladebehandlingen. Det gjorde formen, det skulpturelle, til en afgørende faktor og i sit væsentligste virke, kirkens brugsgenstande har Jørgen Dahlerup fundet et vigtigt udgangspunkt, på et tidspunkt hvor bordsølv er forsvundet fra de private middagsborde og dermed som faktor i sølvsmedefaget.

ALTERKALK TIL KATOLSK GENERALVIKAR, PRÆLAT LARS MESSERSCHMIDT 1961

Dette er den første alterkalk jeg har smedet uden nodus [den traditionelle knop] for at opnå den bedst mulige funktion og enkelthed. Man skulle i 1961 stadig holde tommel og pegefinger sammen efter brødets brydelse indtil tvetningen efter kommunionen. Dette krav blev ophævet ved det andet Vatikanerconcil. For at holde sikkert på skaftet har jeg graveret vandrette stik tæt sammen, så fingrene, eller senere hånden ikke glider. Jeg har tilstræbt et vinglas form for værdighedens skyld. Koppen er dobbeltvægget for at få undersiden helt glat og for at koppens kant ikke bliver for skarp. Der er et beskedent signaculum, et lille græsk kors på foden for at markere det sakrale. Kalken er 20 cm høj og der er en tilhørende disk i traditionel form som et hulspejl og et etui til at transportere begge dele i. De er Prælatens personlige ejendomme.

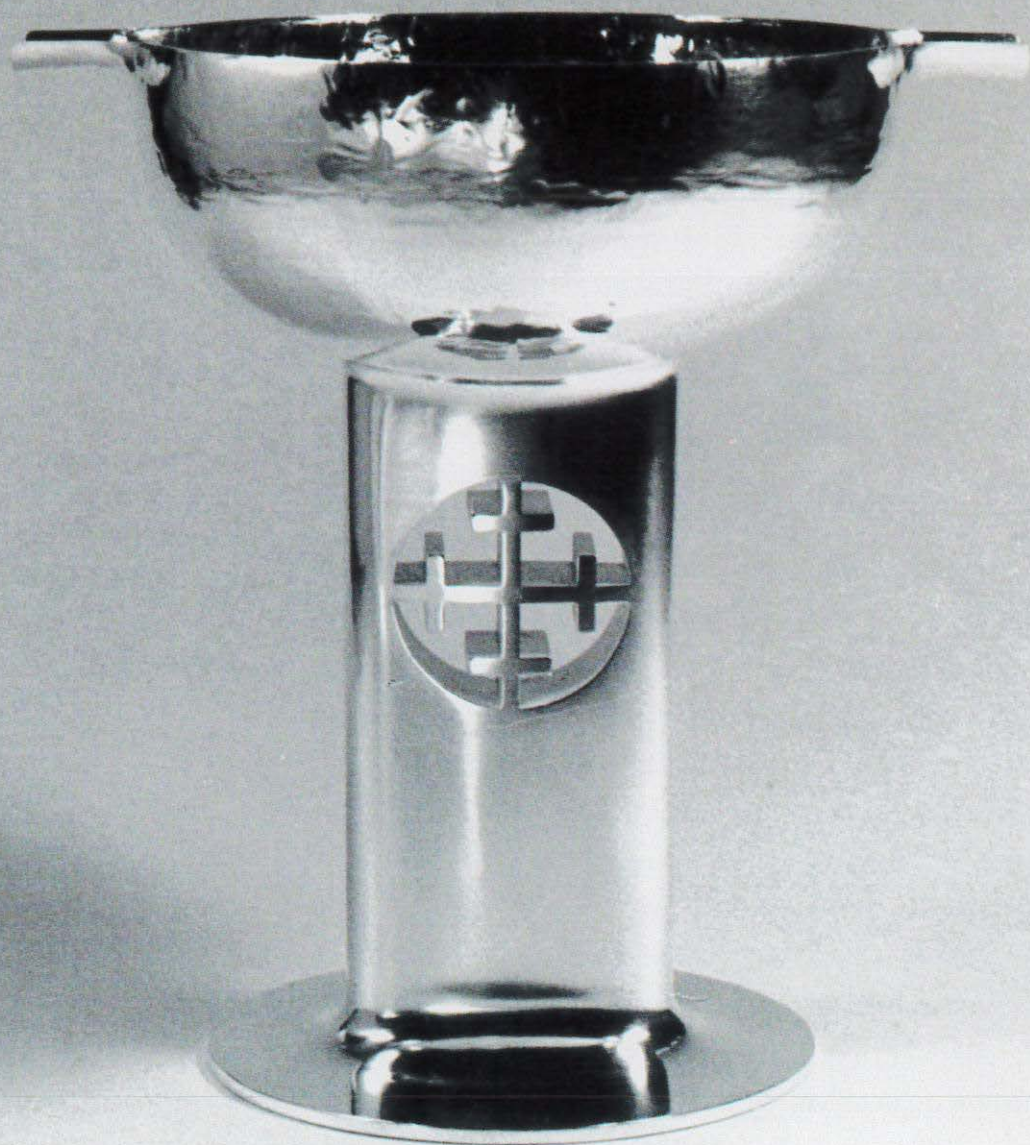

I den kristne kirkes brugsgenstande har form og funktion ofte fulgtes ad i mange hundrede år. Med den stærke symbolværdi der samtidig præger kirkens inventar truer faren for at traditionen tager over og efterlader formgiveren til blotte gentagelser eller leflen for det pompøst overfladiske. Dem der arbejder med kirkekunsten og kirkeinventar, hvad enten den er katolsk eller protestantisk, bliver let ofre for den følelsesladede symbolværdi eller lader sig rive med af ældre tiders forbilleder. Det ses både herhjemme og i udlandet f.eks. i de butikker der findes omkring mere betydelige katolske kirker og valfartssteder. Omvendt har kunstnere som Matisse i Frankrig og herhjemme f.eks. Robert Jakobsen, Per Kirkeby, Bjørn Nørgaard og Peter Brandes givet deres bud på en vedkommende, moderne kristen udsmykning uden at kompromittere traditionen. Inden for sit felt rummer Jørgen Dahlerups arbejder da også respekten for de vedtagne former, i de første år følges de nøje. Men især efter han i 1962-63 har gået hos Erik Hørløw på Kunstakademiets skole for industriel formgivning kaster han flere af de vedtagne normer fra sig. Han er ikke længere tyngt af hver dem eller af at ville tydeliggøre symbolikken. Hvor flere af alterkalkene fra slutningen af 50'erne og begyndelsen af 60'erne i grundformen peger mod middelalderen og den tidlige renæssance, finder han hurtigt et friere formsprog. Ciboriet fra 1963 som han udfører med en frise af Erik Lagoni Jakobsen peger mod en mere individuel udformning. Flere ting hjælper til i den retning. Dels

HILLERØD KIRKE

ALTERKALK 1984 Folkekirken

Jeg blev inviteret til at komme med et forslag til et altersæt til en ny kirke i Esbjerg. Da jeg meldte klar til at vise tegningerne, fik jeg at vide at den kunstneriske leder selv ville tegne det. Da jeg selv syntes kalken var god, smedede jeg den og brugte den til en række udstillinger i udstillingsgruppen "DANSKE SØLVSMEDER", så den har været på flere museer i Nordeuropa. I 1987 bad Hillerød nye kirke om forslag til kirkesølv, som straks blev sat i gang, med udgangspunkt i udstillingskalken. De var meget sent på den, men jeg fik klaret det med stor hjælp fra Teddy Linder Madsen. I 1987 og -88 fik vi udover kalken, smedet disk, vinkande, æske, dåbsfad, dåbskande og vi fik en snedker til at lave en altervægsudsmykning med korsarmskorset som gennemgående udsmykning. I altersættet er alle dele totalt gennembrudt med et rør hvori korset sidder. I 1999 fremstillede jeg yderligere 160 særkalker i ægte sølv, også med samme kors på alle, dog ikke gennembrudt.

er mange af arbejderne til den katolske kirke udført som bestillingsarbejder til den enkelte præst. Mange præster har egne kalke og patener og arbejdet bliver udført på basis af samtaler med dem, ud fra personlighed og ønsker. Hvor materialevalget til selve koppen eller cuppa, som indvendig skal være forgyldt, er givet på forhånd finder andre materialer indpas i f.eks. fodstykker og stilke. Oxyderet jern, forskellige stenarter osv. bliver blandet uden at den overordnede enkelthed bliver påvirket. Monstransen til Nordvanggård i Birkerød fra 1965 er således båret af en jernfod der får korset der er indeholdt i en cirkel til næsten at svæve frit. I en alterkalk fra 1963, der indtil for nylig har befundet sig i USA, er foden udført i sortbruneret jern der ligeledes får cuppa til at svæve, og det sakrale dermed adskilt fra det jordlige.

De første 20 år udfører Dahlerup udelukkende kirkesølv til den katolske kirke. Noget af dette kirkesølv er specifikt for den katolske kirke mens andet, alterstager og dåbsfade, bruges af alle kristne menigheder. I forbindelse med gudstjenesten bruger den katolske kirke messeklodder. Ministranten, der hjælper præsten, ringer med klokken, når præsten kommer ind til alteret og ved messens højdepunkter, offertoriet, forvandlingen, kommunionen m.m. Jørgen Dahlerup har bl.a. lavet en messeklodde i sølv med håndtag af elfenben (mens dette stadig måtte anvendes) til Sct. Knud Lavards Kirke i Lyngby og i bronze til en række andre kirker. Modellen er også blevet brugt som dirigentklokke udført hos

JAKOBSKIRKEN, ROSKILDE

ALTERVINKANDE 1986 Folkekirken

Altersættet består af kalk, disk, vinkande og oblatæske. Vinkanden er den der bedst viser min styrende idé. I enhver kirke jeg skal lave kirkesølv til, ser jeg om der er en markant eller smuk detalje man husker, så mit arbejde bliver i "familieskab" med kirkens anden udsmykning, eller bare i en stil der passer, ellers forsøger jeg min egen stil. Hein Heinsens altervæg er dominerende. Det ligner et halvt kors, eller en galje, i hvert fald et torturinstrument. Jesus har kæmpet og givet os kristendommen og mange martyrer, helt op til vore dage, har kæmpet for det samme kristne samfund. I vores del af verden lever vi rimeligt godt, men "vi lever under korsets skygge". På kanden er lavet et snit, der ligner altervæggens kors, jeg har ikke korset, kun skyggen. Kalken har samme snit på foden. Disk og oblatæske har Kristus monogrammet PX sammenskrevet.

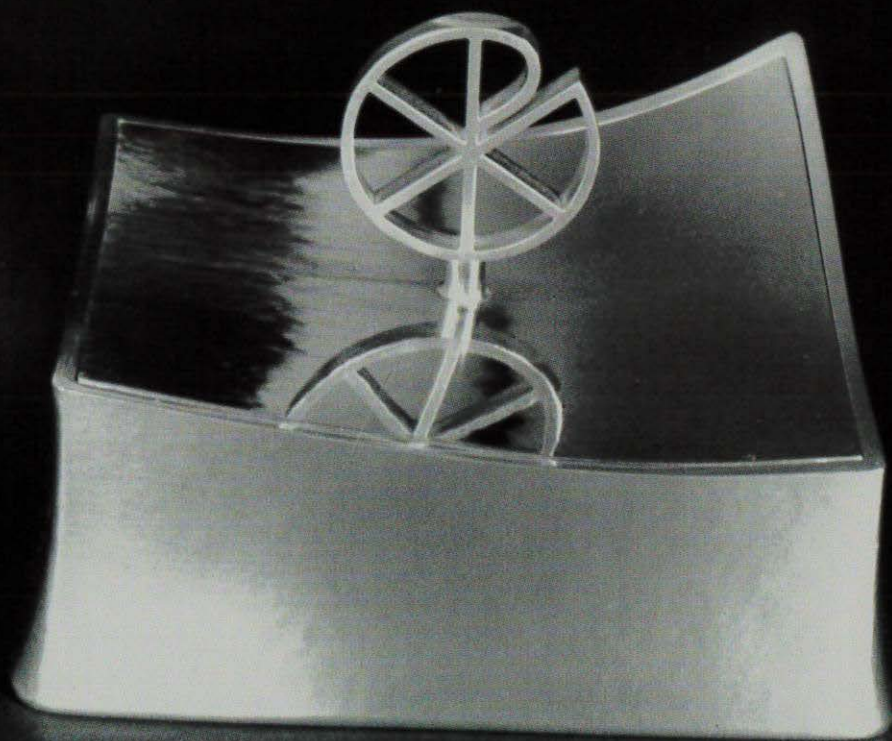
Georg Jensen og anvendes bl.a. i Apotekerforeningen. Som symbol for den opstigende bøn, tilbedelsens tegn, bruger den katolske kirke røgelse. Røgelseskarret svinges ofte af en dreng og Jørgen Dahlerup har selv som dreng betjent røgelseskarret. Da han som voksen selv blev bedt om at udføre et røgelseskar, kunne han derfor gennemarbejde det ikke blot med hensyn til stil men også til brugervenlighed og tekniske funktioner. Netop dette røgelseskar blev anvendt af Pave Johannes Poul II i den hellige messe i Høsterkøb og ved Øm Kloster under pavebesøget i 1988. Ciboriet anvendes til menighedens mange små hostier (nadverbrødet), den mindre pyxis bruges til en enkel, men noget større hostie, der er indviet og sættes i monstransen til tilbedelse og kan bæres i procession. Ved kommunionen uddeles hostien under messen og ofte også med vinen, der drikkes af fælleskalken, eller hostien dyppes i vinen.

Fra midten af 70'erne begynder hans arbejder at finde vej til Folkekirken, således at han i dag har over 200 arbejder stående over hele landet. Hvert arbejde er et individuelt udformet bestillingsarbejde, der har taget udgangspunkt i et besøg i kirken. Økonomien og særlige ønsker fra bestilleren har derefter sammen med den inspiration fra det rum hvor arbejdet skal bruges, dannet basis for et oplæg. Ofte bruger Dahlerup et ornament eller en særlig form han har fundet i kirken på sølvet. Tilsyneladende fælles for Jørgen Dahlerups arbejder er hans forkærlighed for kontrasten som

JAKOBSKIRKEN

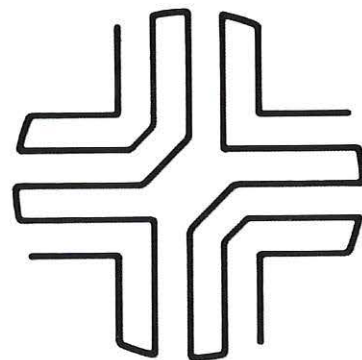
OBLATÆSKE

Æskens form har jeg søgt at give et udtryk for lidelse, ved at gøre den skarpkantet og forvredet. I altervæggens udsmykning er det samme udtrykt. Fra den ene side af det store kors daler nogle krumme forgyldte plader ned. En mindre kopi af en sådan plade skal se ud som om den er faldet ned og har lagt sig, som et gyldent låg på æsken. Et kristussymbol står på låget som fingergreb.

virkemiddel. I sine tidlige arbejder er det de kraftige kontraster med mørkt og lyst som i brugen af bruneret jern og sølv sammen. I mange senere arbejder raffinerer han brugen af kontraster. Det giver ham samtidig mulighed for at nedtone den religiøse ornamentik, Kristi symboler inkorporeres i arbejdet, de er der, men uden at virke for tyngende og dermed underordner han sig traditionen uden at den tager overhånd. I sine alterkalke, har Jørgen Dahlerup forladt de mere spinkle stilke han i begyndelsen lavede til katolske kalke. I folkekirken hvor altervinen hældes om i små særkalke til brug ved altergang, får alterkalken dermed funktion af kande og den er i modsætning til de katolske udstyret med mindst en tud. Dahlerup har taget konsekvensen heraf således at hans alterkalke har kraftigere og mere monumentale og tilmed ergonomisk udformede stilke. Nogle er ovale i tværsnit for at styre hældningen mod tuden. Det har givet en større frihed i udformningen mod en større skulpturel virkning, igen uden at traditionen er kastet overbord.

En særlig niche har givet Jørgen Dahlerup adgang til ca. 30 lande i Europa, Asien samt Nord- og Sydamerika. Det er ordenskorset til Sankt Joseph Søstrene, et stort sølvkors til at bære om halsen som til dato er udført i godt 4000 eksemplarer. Et andet Niels Steensen symbol var oprindeligt udført som valfartselement og er i dag solgt til omkring 3000 danske katolikker.

Nørrevangskirken Slagelse 1989-99

Alterkalk og Alterstager

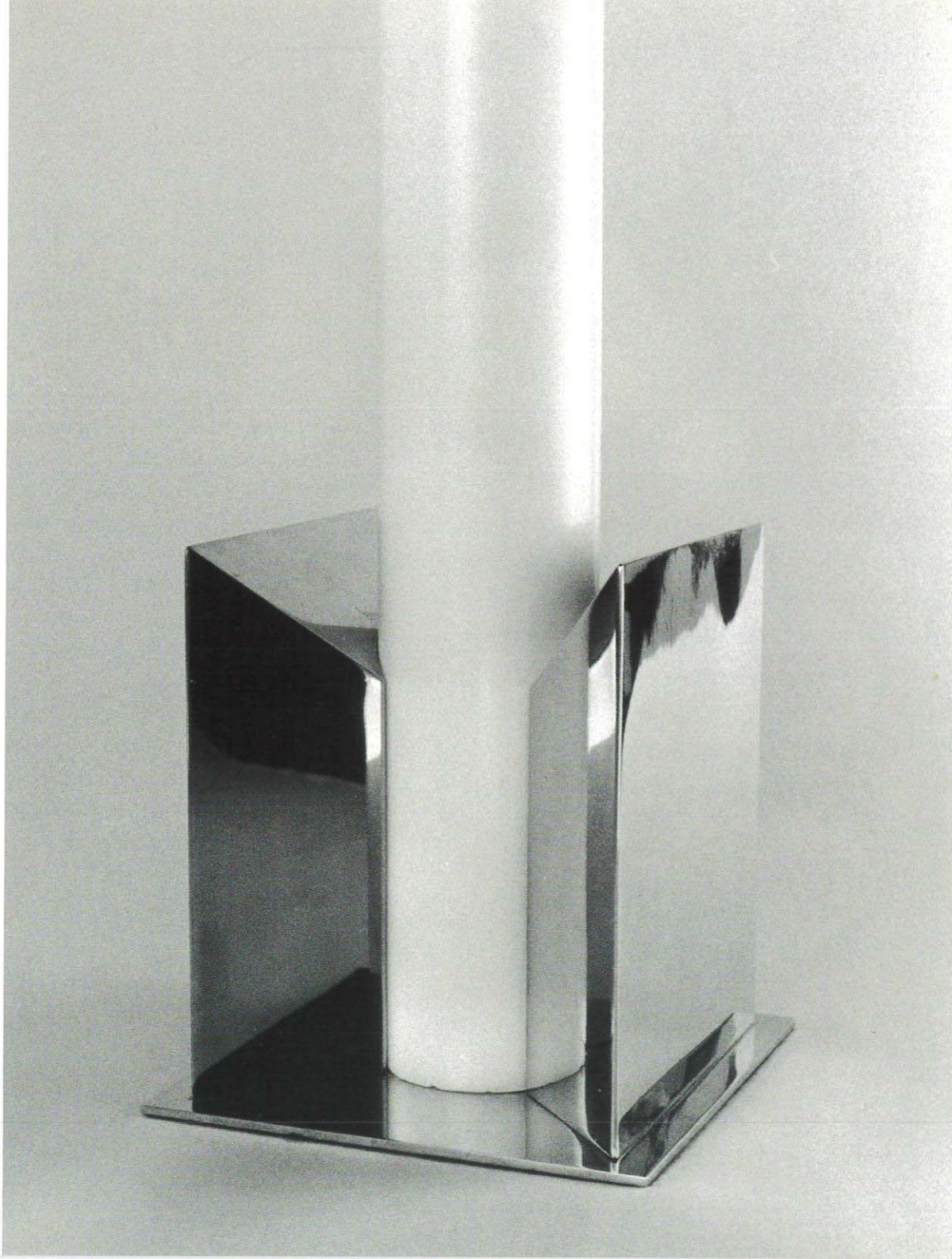
Menighedsrådet havde så travlt med byggeriet, at de måtte vente til der var tid og penge til kirkesølvet. Men 5 uger før indvielsen tilbød to nabokirker hver en gave, det skulle være et dåbsfad og en kande. Fadet nåede jeg lige, men problemet var, at jeg måtte anlægge en formidél til hele alter- og dåbsættet, for når jeg har smedet en del, kan jeg ikke lave den om, hvis den ikke kan passe til det øvrige sæt. Jeg fik skitseret den gennemgående linie, og nåede lige at blive færdig til indvielsen. Døbefont med fad er det vigtigste inventar. Uden det kan kirken ikke indvies [altersæt kan man lettere låne]. Det blev noget der lignede et fast job i de næste 10 år, inden sættet blev fuldført. [se næste side]

En ikke uvæsentlig del af Jørgen Dahlerups virksomhed har samtidig udfoldet sig netop i vedligeholdelse af traditionen. Alterkalk fra gotik, renæssance, barok og klassicisme er stadig i brug i stort antal og de kræver vedligeholdelse og ind imellem reparation. Dette arbejde har givet ham indsigt i tidligere tiders skik og brug og ikke mindst har han lært at se de fejl der tidligere blev lavet. Når et arbejde skal holde til mange generationers brug afsløres det på et eller andet tidspunkt om en bund er blevet udhamret for tyndt eller om hængslerne er lavet forkert. Pludselig er tidshorisonten flere hundrede år hvad Jørgen Dahlerup ikke mindst har kunnet drage nytte af og overføre til sine egne arbejder, både ved direkte at drage lære men også ved at have en dimension med som kun er de færreste forundt.

[se forrige side] Det første efter tilrettegæggelsen og fadet, blev så kanden i 1989, og stagerne i 1990. Nu var de fleste messingarbejder færdige, men så skulle vi helt frem til 1995, hvor de mere kostbare arbejder blev leveret, det var alterkalk med to store lazurit ædelstene i hele skaftets højde, og disken ligeledes med to lazorit plader i kummen. I 1998 kom oblatæskan, og til slut i 1999 kom resten: Vinkande, 60 særkalke [alt i sølv], til slut 4 indsamlingsbøsser i messing. Det blev en af de store altersæt, hvor jeg er meget glad for den gennemgående linie.

Da Siegfried Wagners dåbskande af tin i Hellerup Kirke nedsmeltede under en brand i julen 1991 samarbejdede Jørgen Dahlerup med Nationalmuseet om rekonstruktionen. Allerede i 60'erne formgiver Jørgen Dahlerup en række bestikserier i rustfrit stål. Det første var et forslag til SAS beregnet til brug i flyvemaskiner, der dog ikke blev antaget. Dernæst fulgte sammen med Gert Holbek bestikserien Prisme, der har opnået status af "klassiker" og stadig er i produktion hos Georg Jensen. Dahlerup tegnede det i 1960 hvor det blev præmieret i Guldsmedefagets Fællesråds konkurrence. Georg Jensen købte det i 1962 og satte 20 dele i produktion i 1964. Det industrielle design han har

arbejdet med sideløbende med kirkesølvet bærer præg af samme forståelse for anvendelighedens betydning, som næsten kun en gammel håndværkstradition kan føre med sig. Det er som i kirkesølvet erfaringslag på erfaringslag lagt oven i hinanden, sammen med nyskabelser og lysten til at gøre tingene anderledes og helst gennem en forenkling, der får Jørgen Dahlerups ting til at skille sig ud.

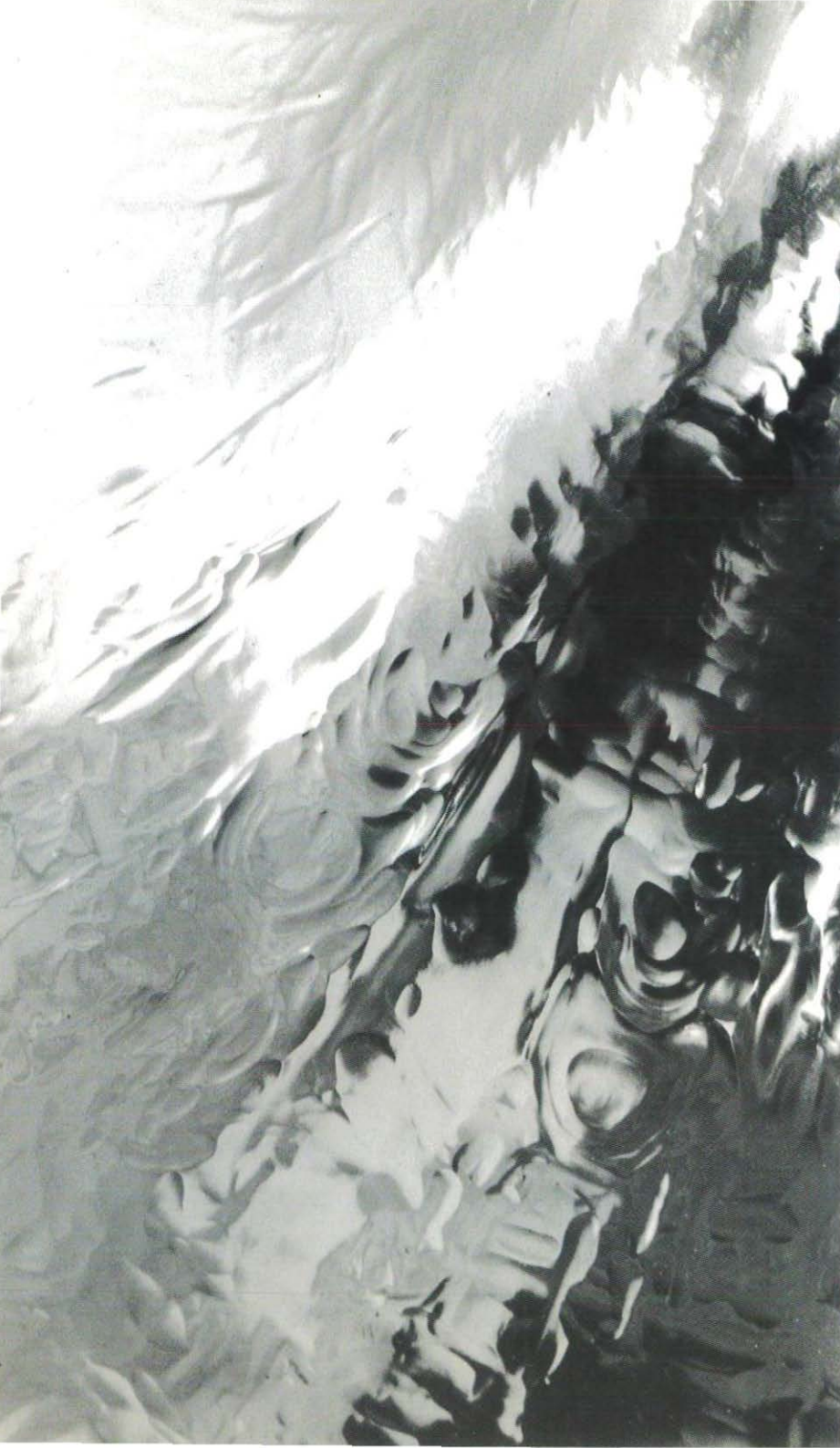
Med "Vita-Line", en serie brugsgenstande i aluminium søgte han i 70'erne og 80'erne med enkle geometriske former at imødegå Arne Jacobsens serier i rustfrit stål. Resultatet blev en række skåle og lysestager med bløde, spændstige former. Samme idé lå bag ved et salatsæt fra 1974 i formpresset krydsfiner som på samme måde forenkler formen, så den uden at miste anvendelighed er lige rar at røre ved som at se på. Og er der nogen sandhed i hans arbejder, ligger den her. Det er ikke ved sin mangfoldighed han markerer sig, med ved det sindige arbejde med at gøre hver ting så godt som muligt.

SCT. MORTEN, NÆSTVED

2 ALTESTAGER 1996 Folkekirken

Alterstager er en særlig dejlig opgave, fordi funktionen er så enkel - kun at bære et lys og have en drypskål - ud over det er der frihed til at lave dem som skulptur. Jeg fandt et budskab der passede særlig godt netop her. Der er et par store vinduer i koret der kan kaste lys på alterbordet. Jeg ville prøve at fange dette sollys i nogle blanke flader, som vil kaste det ned i kirkerummet. Jeg lavede et par firkantede søjler, der diagonalt var gennembrudt af nogle krumme snit, efter et ret enkelt system. Jeg fik opgaven og fik stagerne støbt i cireperdue. Der var fire krumme snit, diagonalt fra hvert hjørne, og som gik helt igennem. Det betød at søjlerne var delt i hver fire stykker, som kun var holdt sammen af en kraftig lodret axe. De krumme snit inde i søjlerne er højpoleret, og kan give de glimt af himlens og solens lys, som kan ses fra kirkerummet.

Tiderne for korpussølv er væsentlig forandret siden 1700 tallet. Dengang var alt håndarbejde og ikke særlig godt betalt, men sølvprisen var høj, 70% af færdigvareprisen, hvor den i dag ikke er mere end 1 til 2 procent. Nu er det produktionsprisen der skal spares på. Det gøres i stor udstrækning ved maskiner, og der ses næsten aldrig sølvkorpus som håndarbejde.

Men jeg har forenklet den håndværksmæssige proces ved at polere de hamre der bruges til selve optrækket [formningen] og øvet mig i at hamre præcist. Det kan give en levende og meget smuk overflade, der tydelig viser tegn på håndværk, og som i dag er eftertraktet.

Overfladen er meget stærk og modstandsdygtig, da den er smedet hård, den bliver ikke så let ridset eller bulet og anløber ikke så let.

Helnæs kirke 1985. Alterkalk og vinkande, Kalkens skaft er en tilslebet oval ædelsten, Sodalit, og på

Stavnsholt kirke i Farum 1987. Alterkalk i sølv med koppen i guld, Vinkande.

Værkfortegnelse

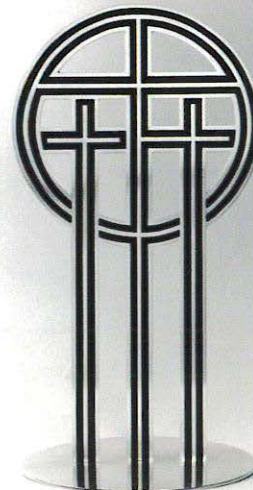
Tegnet og fremstillet af Jørgen Dahlerup

ÅR KIRKE/PRÆST

1952 Valfartskirken i Øm
1952 -
1954 Biskop Th. Suhr
1955 Sankt Knud Lavard, Lyngby
1955 -
1958 Sankt Knud Lavard, Lyngby
1958 -
1958 Lioba Kloster, Frederiksberg
1958 -
1959 Sankt Knud Lavard, Lyngby
1959 -
1959 -
1959 -
1960 Pastor Rørdam-Bonnevie
1960 -
1960 Sankt Antoni, Brønshøj
1960 -
1961 Pastor Lars Messerschmidt
1961 -
1961 Pater Roos
1961 S. Joseph Søstre, Ordrup
1961 -
1961 S. Therese, Hellerup
1962 S. Therese, Hellerup
1963 S. Vincent Søstre, Helsingør
1963 -
1963 -
1963 Pastor Ib Hjorth
1963 -
1963 -
1964 S. Therese, Hellerup
1965 S. Therese, Hellerup
1965 -
1965 Hl. Families k., Birkerød
1966 Pastor Georg Nibler
1966 -
1966 Pastor Figge, Herlev
1966 -
1966 Niels Steensen Kollegium
1966 Pastor Jørgen Hviid
1967 Den Hl. Families k., Birkerød
1967 S. Therese, Hellerup
1968 Pater Peer Waaga
1968 -
1970-2000 S. Josephs Sr. hele verden
1970 S. Vincent Søstre, Helsingør
1971 Sankt Ansgars Kirke, København
1972 Sankt Pauls Kirke, Tåstrup
1973 Jesus Små Søstre, København V.
1973 -
1974 St. Alban's church, København
1974 Johannes kirken, Søborg
1975 Assumptions Søstre, Søborg
1976 Dansk Paramenthandel - Færøerne
1976 -
1976 -
1976 Rønnevangs kirke, Tåstrup
1976 -
1976 -
1976 -
1976 -
1977 Rønnevangs kirke, Tåstrup
1977 -
1979 Rønnevangs kirke, Tåstrup
1979 -
1979 -
1993 Rønnevangs kirke, Tåstrup
1976 Egebæksvang kirke, Espergærde
1977 Kunstindustrimuseet, København
1977 -
1977 Pastor Hans Esmark, Hillerød
1977 -

KIRKESOLV

k Alterkalk
k Ciborium
k Bispering [fremstillet hos A. Dragsted]
k Alterkalk
k Patene
k Beholdere [plet] i træeske til hl. olier,
k Spænde til korkåbe
k Rogelseskar
k Skib med ske [til rogelseskorn]
k Monstrans
k Pyxis [hostiegemme]
k Messeklokke
k 2, 3-armede stager m
k Alterkalk
k Patene
k Alterkalk
k Patene
k Alterkalk
k Patene
k Patene
k Alterkalk
k Patene [foræret til ukendt tysk præst]
k 6 alterstager støbt bronze
k Messeklokke m
k Alterkalk
k Patene
k Ciborium
k Alterkalk
k Patene
k Pyxis [hostiegemme]
k Patene
k 4 fakler m+glas+træ,
k 3 beholdere, plet i træeske til hl. Olier
k Monstrans sølv+støbejern
k Alterkalk
k Patene
k Alterkalk [design ark. fra Australien?]
k Patene
k Messeklokke m
k Messeklokke m
k Tabernakeldør bronze, forgyldt
k Votivstager m
k Alterkalk
k Patene
k ca. 4000 store sølvkors til ordensdragt
k Tabernakeldør, støbejern + sølvtråde
k Sct. Ansgar relikvieskrin
k Tabernakeldør, porcelæn
k Alterkalk
k Patene
Den anglikanske kirke, ciborium
k Tabernakeldør, med amertystgrotter
k Ciborium-Tabernakel-pyxis
Alterkalk
Disk
Oblatæske
Alterkalk t
Disk t
Vinkande t
Oblatæske t
2 alterstager t
60 særkalke t
Dåbskande t
Vase t
2 bakker t
40 særkalke t
2 alterstager t
Alterkalk
Disk
Alterkalk
k patene

HAMMER KIRKE v. AALBORG

VINKANDE 1986 Folkekirken

Den lille kirke ligger inde i et skovområde i Hammer Bakker og har inspireret mig til noget enkelt og tæt. En gammel håndværkerdisciplin, der hedder "knækket arbejde", noget vi kender i bedstemors skævnknækket kaffekande. Jeg har fundet knækjernet frem og prøvet, at bruge det på en ny måde i det gamle håndværk at trække en diagonal i den næsten kvadratiske kande. På lågets fingergreb plejer jeg at sætte et kristen symbol, så ingen kan tage fejl af, at det er kirkesølv (hvis det f.eks. graves op af jorden om 1000 år). Det blev de tre Golgata kors, som præsten ønskede som alterkors. Det er her gengivet.

ÅR KIRKE/PRÆST

1977 Pastor Josef Peters, Frankfurt
 1977 -
 1978 Avedøre kirke
 1978 -
 1978 -
 1978 -
 1978 -
 1978 -
 1978 -
 1978 -
 1978 Skt. Mikkel's kirke, Slagelse
 1978 Skt. Jørgens kirke, Næstved
 1978 -
 1978 -
 1979 Skt. Jørgens kirke, Næstved
 1979 -
 1979 -
 1979 -
 1979 -
 1979 Tagensbo kirke, København
 1979 Ledøje kirke
 1979 Gammel Holte kirke
 1979 Pater Georg Heggum
 1979 Sankt Hans Kirke, Hørsholm
 1980 Den Hl. Families kirke, Birkerød
 1980 Sognepræst Høegh Sørensen
 1980 Torrild kirke
 1980 Allerup kirke
 1980 Bredballe kirke
 1980 Stenløse kirke
 1980 Løjt Kirkeby
 1980 -
 1980 Ullerød kirke, Hillerød
 1980 Karlslunde Strandkirke
 1980 -
 1980 -
 1980 -
 1980 -
 1980 -
 1980 -
 1980 -
 1980 -
 1980 -
 1981 Viby kirke, Århus
 1980..Viby kirke Århus
 1981 Hl. Families kirke, Birkerød
 1981 Bording kirke
 -
 -
 -
 1981 Haslev kirke
 1981 Ålbæk kirke
 -
 1981 De gamles hjem i Terndrup
 -
 1981 Kokkedal kirke
 -
 -
 -
 -
 -
 1982 Lind Kirkecenter, Herning
 1982 Hersted Vester kirke
 -
 -
 1982 Fauersholt kirke
 -
 1982 Tuse kirke
 -
 -
 -
 1982 Vrensted kirke

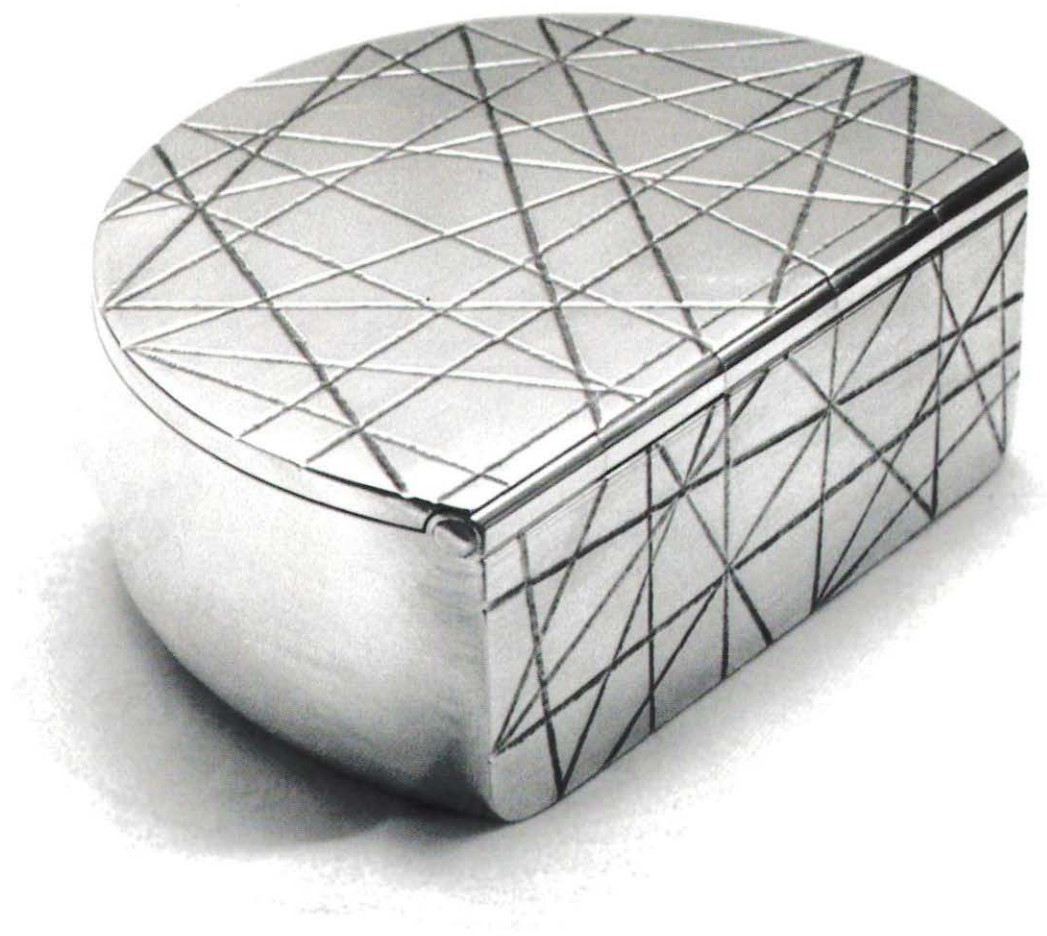
KIRKESØLV

k Alterkalk
 k patene
 Alterkalk
 Disk
 Vinkande
 Oblatæske
 2 alterstager
 Dåbsfad
 50 særkalke
 Vinkande
 Disk
 Oblatæske
 Dåbsfad
 Alterkalk
 Vinkande
 75 særkalke
 2 alterstager
 Dåbskande
 2 alterstager
 Hjemmeberetelsessæt
 Dåbsfad
 k Alterkalk
 k Beholdere til hl. olier
 k Tabernakeldør i søstrenes kapel
 Præstekors
 15 særkalke
 Disk
 Hjemmeberetelsessæt
 Vinkande
 Hjemmeberetelsessæt
 Dåbskande m.
 Vinkande
 Alterkalk
 Disk
 Vinkande
 Oblatæske
 Vase
 2 alterstager, granit m. sølv [JD design]
 Døbefont i granit [JD design]
 Dåbsfad i glas [JD design]
 Alterkalk t
 Disk t
 k lille monstrans til søstrenes kapel
 Alterkalk
 Disk
 Vinkande
 Oblatæske
 Dåbskande m.
 Vinkande
 Oblatæske
 Kalk t
 Disk t
 Alterkalk
 Disk
 Vinkande
 Oblatæske
 Dåbsfad m [design ark.Holger Jensen]
 6 stager m [design ark.Holger Jensen]
 Dåbsfad
 Dåbskande
 Alterkalk
 Disk
 Vinkande
 Oblatæske
 Vinkande
 Oblatæske
 2 alterstager støbt bronze
 Dåbsfad m
 Dåbskande m
 Vase m
 Vinkande

VÅBENSTED KIRKE, LOLLAND

OBLATÆSKE 1989 Folkekirken

En god opgave begynder ofte med en tragedie. Den fine gamle oblatæske er blevet stjålet. Jeg kører til Lolland, hvor jeg i kirken møder formanden, en kirketjener og præsten. Jeg ser med det samme at præsten er blind, og vi kommer hurtig ind på hvordan nadveren uddeles. Præsten holder selv kalken, men hans kone styrer den. Oblaterne kan ikke uddeles fra disken, de må uddeles fra oblatæsken. Når oblatæsken, i dette meget specielle tilfælde skal bruges til uddeling af nadveren, må kravet om guldbelægning opfyldes, æsken skal indvendig være forgyldt. Jeg har dog også taget andre hensyn i dette tilfælde, ved at hængsle låget og forme det ergonomisk til sikker håndtering. Tillige har jeg ladet de hammerslag stå, der har drevet sølvet op i den buede forside. Fladerne på låg og bagside, er skåret plant af formen, og har fået en struktur, der minder om sølvet i diglen lige før det størkner, hvor krystalliseringen danner nogle lange bindinger på kryds og tværs. Denne behandling af overfladen kan måske give en oplevelse i hånden.

ÅR KIRKE/PRÆST

1982 Skt. Jorgens kirke, Åbenrå

-

-

1983 Skt. Jorgens kirke, Åbenrå

1982 Jægersborg kirke

1983 Tinglev kirke

-

-

1984 Tinglev kirke

1983 Skt. Jacobi kirke, Varde

-

-

-

1983 Skt. Mariæ kirke, Helsingør

-

-

-

-

1983 Kronborg Slotskirke

1983 Ansgarkirken, København NV.

-

-

1983 Sennels kirke, Thy

1983 Bording kirke

1984 Lioba Kloster, Frederiksberg

1984 Hammer kirke

1984 Brøndby Strandkirke

-

1984 Vindinge kirke

-

1984 Rimso-Kastbjerg sogne Plejehjem

-

1985 Løjt Kirkeby

1985 Budolfi kirke, Aalborg

1985 Lyne kreke

-

1985 Jelling kirke

-

1985 Kollund kirke

1985 Hampen kirke

1985 Ullerslev kirke

1985 Frederiksberg Slotskirke

1985 Rønnebæk kirke

1985 Helnæs kirke

-

1985 Vedtofte kirke

1985 Genner kirke

1986 Hammer kirke

-

1986 Jakobskirken, Roskilde

-

-

-

1986 Revninge kirke

1986 Hvidovre kirke

1986 Stavnsholtkirken, Farum

-

-

-

-

-

1986 Emmerlev kirke

1986 Tversted kirke

1986 Uvelse kirke

1987 Norre Logum kirke

1987 Horsens kirke, ved Aalborg

-

1987 Hillerød kirke

-

KIRKESØLV

Alterkalk

Disk

Vinkande

Oblatæske

Dåbskande

Embedsstempel, grafisk design

Alterkalk

Disk

Oblatæske

Vinkande

Alterkalk

Disk

Vinkande

oblatæske

Plejehjemssæt:

Alterkalk t

Disk t

Oblatæske t

50 særkalke t

30 særkalke

2 alterstager m

7armet stage m

Dåbskande m

Dåbsfad, m

Dåbskande m

k Lille monstrans

Vinske

Dåbsfad t

Dåbskande t

Vinkande

Oblatæske

Alterkalk t

Disk t

30 særkalke t

Løjt korset, som smykke

Dåbskande

Vinkande

Oblatæske

Dåbsfad m

Dåbskande m

Dåbskande m

Gulvstage m

2 alterstager støbt bronze

Skovl til jordpåkastelse m + træ

2 alterstager m

Alterkalk

Vinkande

2 alterstager m

Dåbsfad [rekonstruktion]

Vinkande

Alterkors

Alterkalk

Disk

Vinkande

Oblatæske

Oblatæske

Vinkande

Alterkalk [kop guld]

Disk [kumme guld]

Vinkande

Oblatæske

Dåbskande

2 alterstager

2 dobbelte alterstager

Oblatæske

Vinkande

Alterdisk

Vinkande

Oblatæske

Alterkalk

Disk

KARLSLUNDE STRANDKIRKE

DØBEFONT MED DÅBSFAD 1980

Kirken var under opbygning og jeg skulle fremstille kirkesølvet, så det var klar til kirkens indvielse. Uheldigvis samtidig lavede to amerikanere et kup ved at opkøbe alle sølvaktier for at kunne beherske sølvpriserne, som uden varsel i december 1980 steg med 900%.

Menighedsrådet og jeg besluttede derfor, at kun altersættet, som loven kræver det, skulle være af sølv. De metaltunge ting måtte fremstilles i alternative materialer. Der blev foreslået et dåbsfad i glas, som jeg tegnede et forslag til, men spurgte arkitekterne hvordan døbefonden så ud, den var ikke tegnet endnu, jeg svarede at jeg havde et forslag - det blev godkendt og jeg fik stenhugger EN-Natursten til at lave den i kløver blå Rønnegranit.

Glasfadet blev fremstillet hos KOSTA

BODA AB i Sverige. Lysestagerne fik jeg også lavet hos stenhuggeren. Det dyre kirkesølv smedede jeg selv.

ÅR KIRKE/PRÆST

-
-
-
-
1988 Hillerød kirke
1999 Hillerød kirke
1988 Kornum kirke
-
1988 Freerslev kirke
-
1988 Katolsk bispedømme
1988 Torstrup kirke
1988 Rødhus kirke
1988 Biskop Hans Martensen
1988 Jordløse kirke
1989 Rind kirke
1989 Tversted-Sorig-Uggerby sogne
1989 Våbensted
1989 Tersløse kirke
1989 Fur kirke
1989 Norrevangskirken, Slagelse
1990 Norrevangskirken, Slagelse
-
1995 Norrevangskirken, Slagelse
1997 Norrevangskirken, Slagelse
1999 Norrevangskirken, Slagelse
-
-
-
1990 Veksø kirke
1991 Gørding kirke
1991 Tune kirke
1991 Lioba Kloster
1991 Vor Frue kirke, Silkeborg
1991 Solvang kirke, Amager
1991 Ubbød kirke
1991 Nødebo kirke
1991 Slagslunde
1991 Tversted Plejehjem
1991 Tversted Plejehjem, Mariebo
1991 Godsted kirke
1992 Sankt Ansgars kirke, København
-
1992 Svenstrup kirke, Als
1992 Rind kirke
1993 Havrebjerg kirke
1993 Korsvejsskirken
-
1994 Grundtvigskirken, Esbjerg
-
1995 Grundtvigskirken, Esbjerg
-
1994 Sønderholm kirke
-
-
1994 Frejlev
-
1994 Læge Anne Storm
1995 Skovby kirke, Bogense
1996 Spjellerup kirke
1996 Sct. Morten, Næstved
1996 Haesselby Slot, Stockholm
1998 Lyng kirke, Soro
1998 Agendrup kirke
-
1998 Sct. Jørgens kirke, Næstved
1999 Sankt Josephs Sostrene
2000 Bjolderup kirke
2000 Pastor Thomas Birkheuser
-
2000 Sankt Vilhelms kirke, Hillerød

KIRKESØLV

Vinkande
Oblatæske
Dåbsfad m
Altervægsudsmykning i træ [JD design]
Dåbskande m
160 særkalke
Alterkalk
Disk
Vinkande
Oblatæske
k Niels Steensen valfart.ebl [ca. 3000 stk.]
Dåbskande m
Alterdisk
k Relikviegemme i bispekors
45 særkalke
Alterdisk
Hjemmebetettelsessæt
Oblatæske
Alterdisk m. låg
Vinkande
Dåbsfad m
Dåbskande m
2 alterstager m
Alterkalk
Disk
Oblatæske
Vinkande
60 særkalke
4 Indsamlingsbøsser
Vinkande
2 altervaser m
Dåbskande m
k Kirkegavls kors m
k 2 menighedskalke
Dåbskande m
Oblatæske
2 alterstager bronze, rekonstruktion
Oblatæske
Alterkalk t
Alterdisk t
Oblatæske
k 4 alterstager,
250 Sk. Ansgar medaljoner
alterdisk
Dåbskande
2 alterstager, støbt bronze, rekonstruktion
Alterkors, [design + miniaturemalerier
af ark. Holger Jensen]
Alterkalk
Vinkande
Disk
Oblatæske
Vinkande
50 særkalke
Hjemmebetettelsessæt
Vinkande
60 særkalke
k Pyxis [til sygebesøg]
Dåbskande
Dåbsfad
2 alterstager, støbt bronze
Altervinkande
Oblatæske m
Disk
Oblatæske
2 alterstager
k 595 små sølv krucifikser
Vinkande
k Alterkalk
k patene
k Monstrans

SØLVSMEDEN PÅ VÆRKSTEDET

Mit første værksted var en af pavillonerne i Kronprinsessegade i København, fra 1957 til jeg byggede mit eget værksted i Hørsholm i 1975. Her fik jeg plads til maskiner og det håndværktøj jeg opkøbte fra nogle nedlagte værksteder, bl.a. A.Dragsteds korpusværktøj, som var det jeg selv havde brugt som lærling. Det er en livsbetingelse for mig at vedligeholde og have orden på mit værktøj, for at kunne udføre mine arbejder. Noget er meget gammelt og er formet og tilpasset af gode håndværkere igennem generationer, og det skal bruges for at holde kvaliteten.

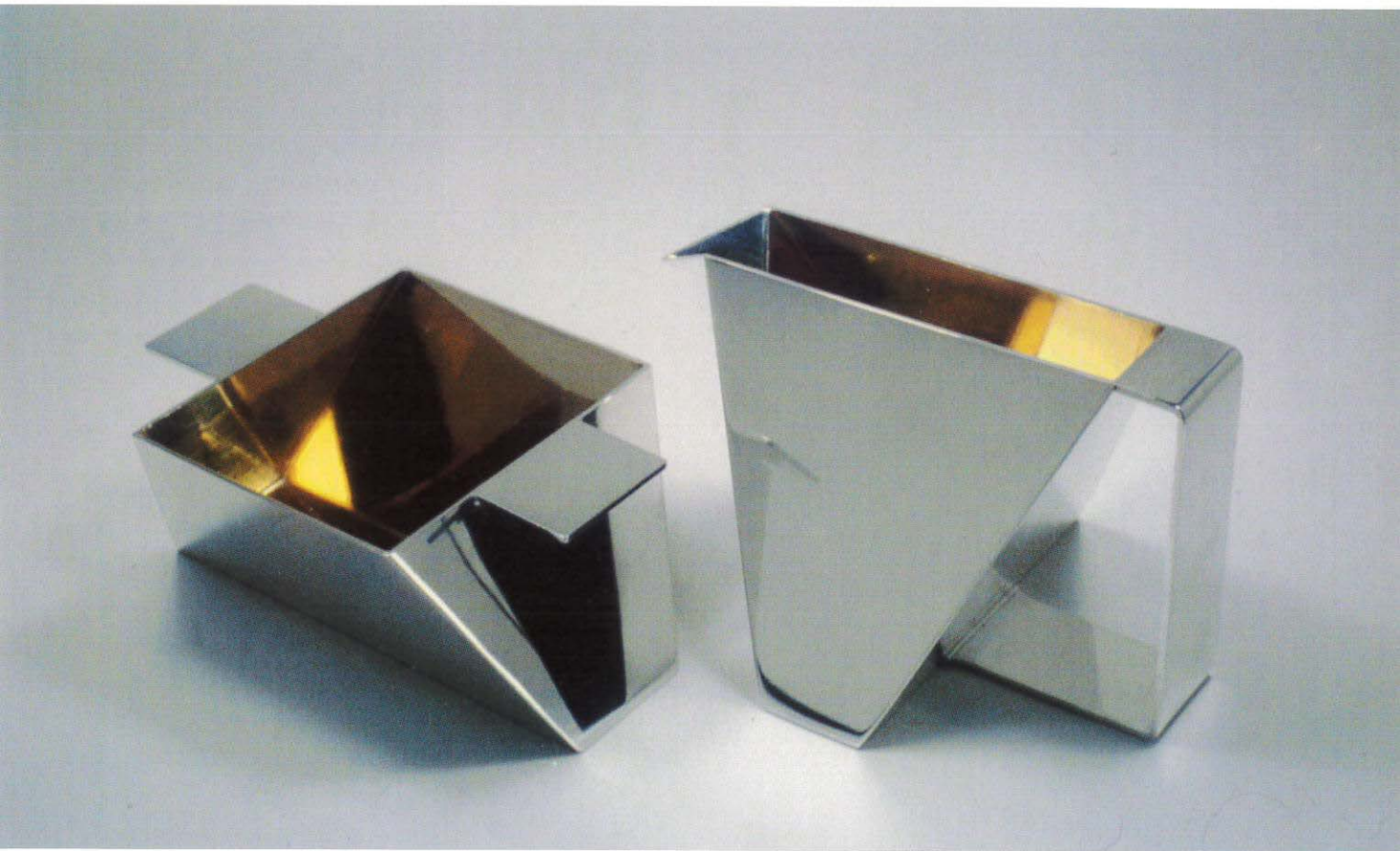

Tekande "Morgensol" 1981, udstillet med det Kgl.danske Sølvkammer i Kensington Palace i 1991 og i Edingburgh 1992. Solgt til en japansk direktør for et stort antal butikker i Kyoto i 1993.

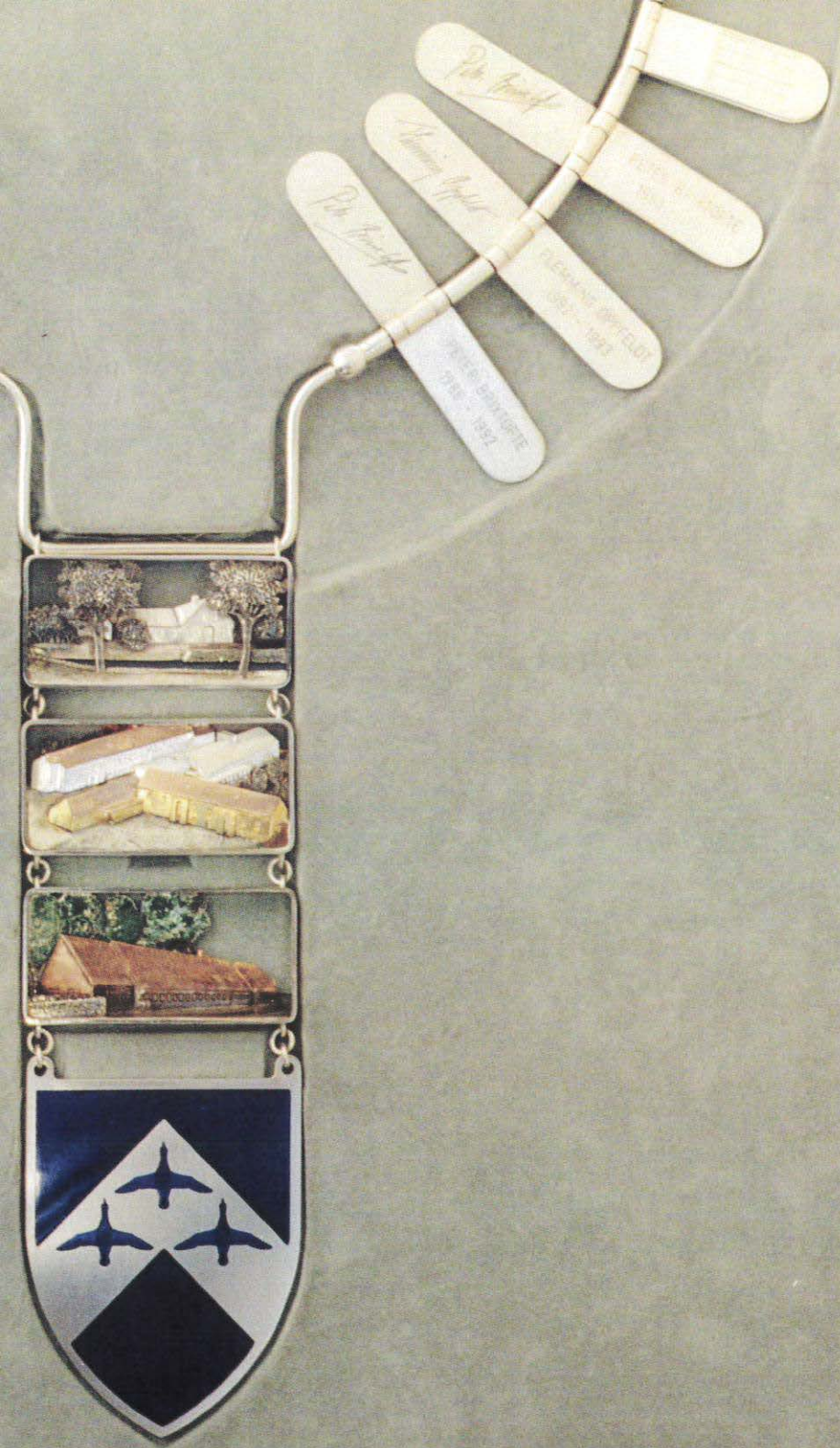

Oval Tekande 1989, bruges til udstilling, Nordtyskland, Holland, Saudi Arabien m.m.

Kantet Sukker/Flødesæt, hørende til tekande i samme stil, , også på udstillingen i Brøndsalen i Haveselskabets Have i 1997.

FARUM BORGMESTERKÆDE

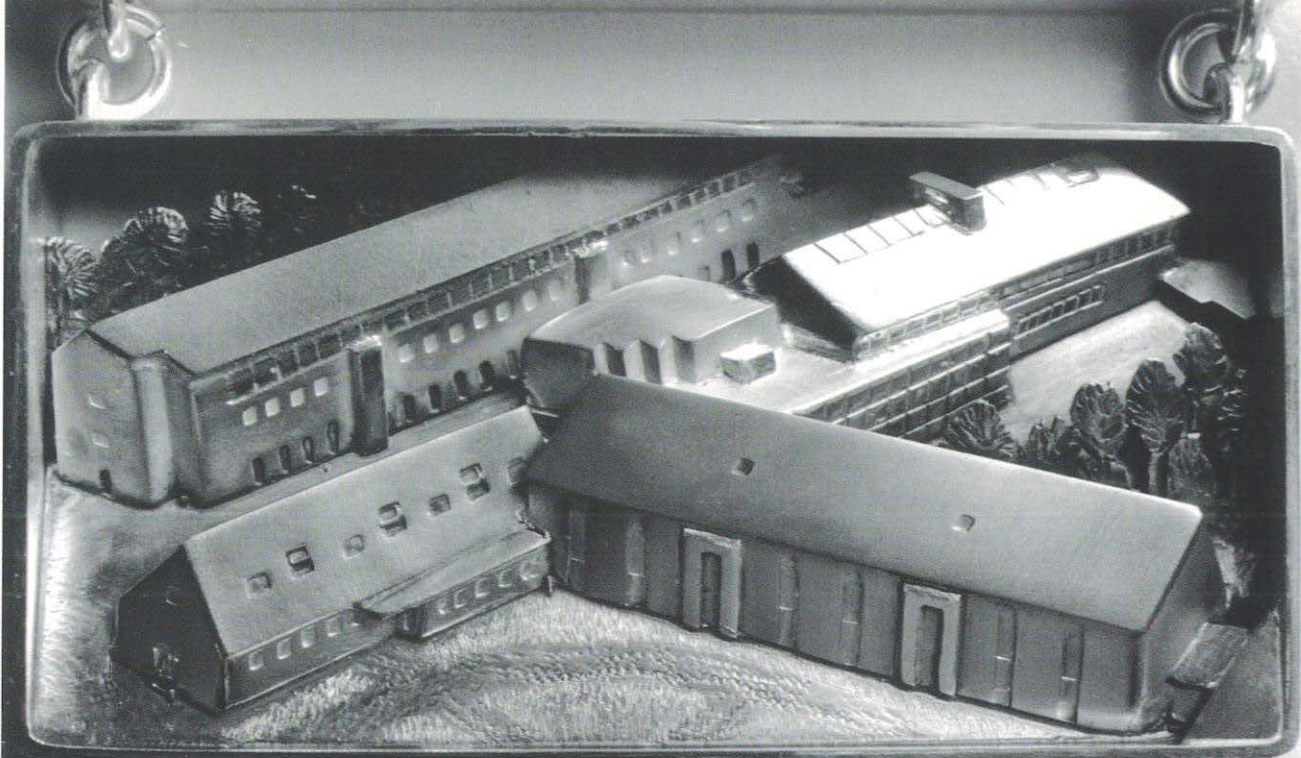
Første kæde 1989, anden kæde 1997

Farum bygger nyt rådhus i 1989, og i den anledning vil Erhvervs-Center- og industriforeningen financiere en borgmesterkæde. Der blev nedsat kædeudvalg. Efter en grundig orientering blev jeg bedt om et pristilbud, og senere et visuelt forslag, som blev suppleret med følgende tekst: "Det er godt at have et vindue ud til verden, så man kan se hvad der sker. Det er også godt udefra at se hvor beslutningerne tages. Dette er kædens budskab. Kæden er en fjedrende krans af vinduer. De kan lukkes op. Hver ny borgmester får sit vindue, og pladen under viser borgmestersignaturen. Under kæden hænger tre prospekter: Stavnsholt gadekær, Farum Rådhus og Bregnerød kro. De er lavet scenografisk med falsk perspektiv og med forskellige metaller, farvet og ciseleret. Nederst hænger det emalierede byvåben med tre vildgæs på en "sparre" der angiver landtangen, hvor der tidligere var kongelige gåsejagter mellem Farum sø og Furesøen, som vises med de blå emaljer.

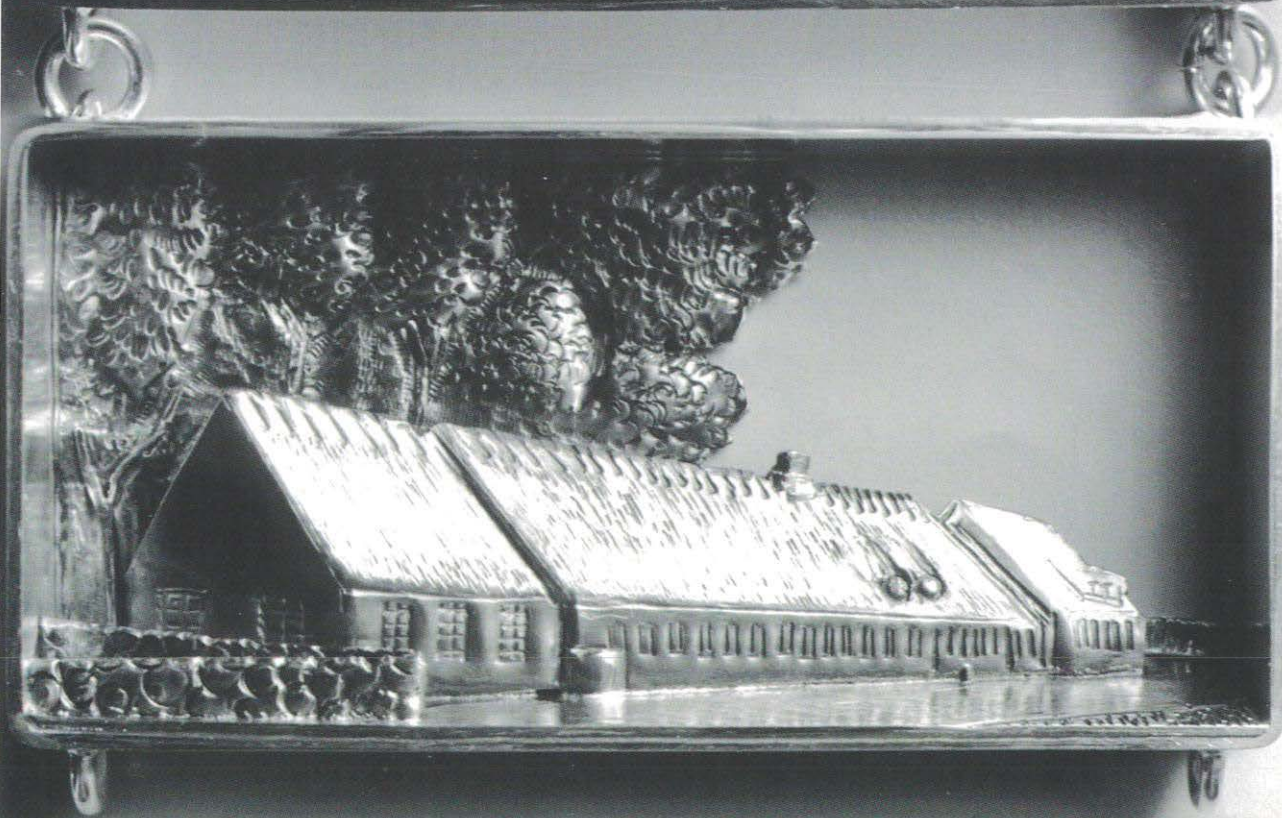
Natten til 6. oktober 1996 blev kæden stjålet fra Montren i Farum Rådhusbutik.

BORGMESTERKÆDEN EFTERLYSES

En ny kæde blev rekonstrueret med hjælp af Guldsmedene Kennie Falk og Bodil Binder.

49

Støbejerns fyrfade med en og to brændere producerede af Georg Jensen Sølvsmiede fra 1969-89. Det runde fyrfad fik FORMPRISEN på Vejlemessen 1972.

GEORG JENSEN SØLVSMEDIE - PRISME STÅLBESTIK

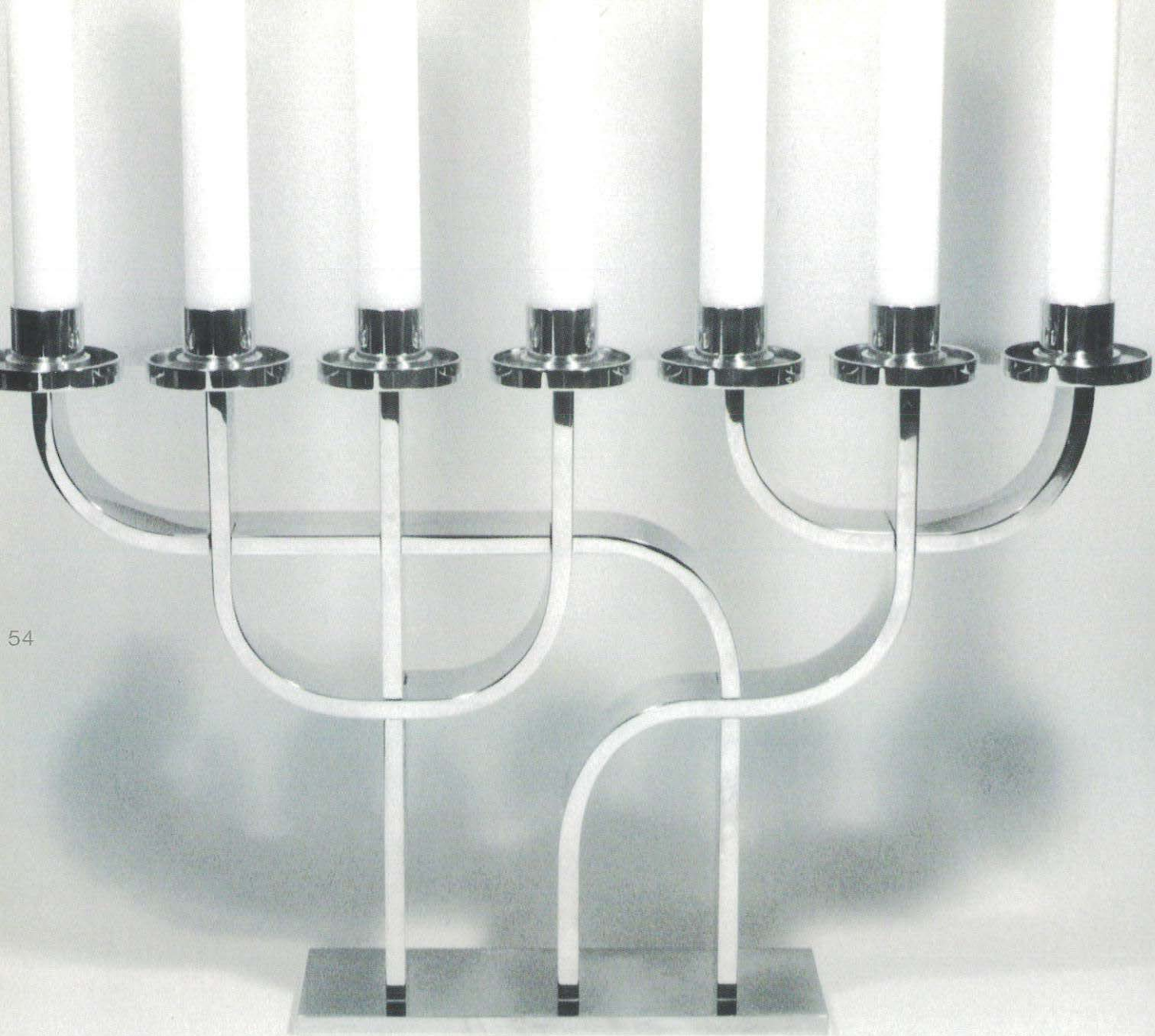
Designet i samarbejde med Gert Holbek. Præmieret i Guldsmedefagets Fællesråd 1960. I produktion fra 1964 og en af Georg Jensens mest solgte bestik i nyere tid. Skaftets prismeform er speciel ved en god balance, idet der er 50 % mere stål i midten af skaftet, end for hver af de to ender, uden det kan ses, da alle linier er helt rette, det skyldes at en flersidet polygon indskrevet i en cirkel, har større areal end en polygon med færre sider i samme cirkel. Skaftenderne er trekantede, men modsat vendt og på midten er de sekskantet. Der er i dag 20 dele, der kan kombineres til andre landes spisevaner. En enkel bestikdel er udgået og tre nye kommet til, men jeg savner stadig meget en butterspreder.

SALATBESTIK I FORMPRESSET KRYDSFINER. Egen produktion med lønarbejde fra SILVA, AB BRÖDERNA KJELLSTRÖM i 1973-74, leveret gennem forhandler til Frankrig og Italien.

GEORG JENSEN SØLVSMEDIE NORDISK BESTIKKONKURRENCE 1965, 2. PRÆMIE. [ikke i produktion]

54

SYVARMET KIRKESTAGE [på lager i 2 variationer] Teknik: Varmbøjet standard messingskinne.

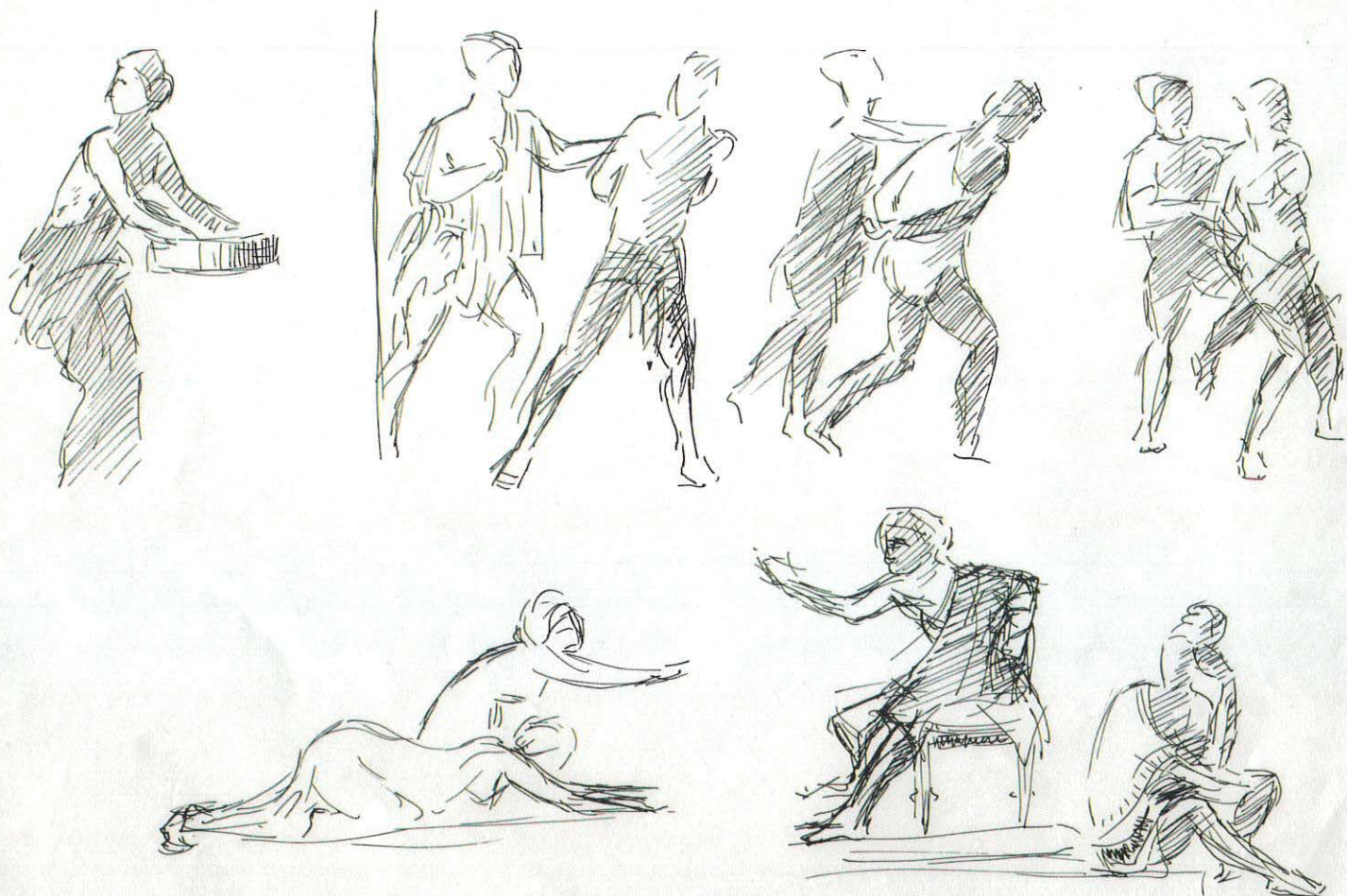
MØNSTER STUDIER: Anvendt til en servietring. Står på Søllerød Museum

Vita Line serien er et svar på Cylinda-Line

4mm tyk aluminium giver en skulpturel oplevelse og en korrekt vægt

Termemuseet, Roma
Fresker fra Vestre Tiberbred

